

մացընել ուզեր է նաև Արիստոտելի , Օէնոնի , Ովուկիդիտէսի և Պլուտարքոսի դէմքերը , հանդերձ իրենց անուամբը , և իւրաքանչիւրին ձեռքը թուղթ մը տուած՝ որոնց վրայ աւետարանական խօսքեր զրուած էն : Խսկ Ա . Ա'կըայելի եկեղեցւոյն մէջն է հին Զարերու գերեզմանը . և թէ որ մէկը շնորհք մը ուզենար խնդրել կայսերմէ , աս գերեզմաններէն մէկուն վրայ պէտք էր որ գնէր իրեն աղերասպիրը , ուսկից միայն կայսրը կրնար վերցընել : Ա'եծ Խւանէի զանգակատունը երեւելի ու զարմանալի է իրեն ոսկեզօծ գմբեթին , անոր վրայի խաչին , ու երեսունուերկու զանգականերուն համար , որ ընդհանուր Առուսաց ախորժելի հնչիւն մըն է . ասոնյմէ մէկն է ան հոչակաւոր զանգակը՝ որուն ստորագրութիւնն ըրինք նախընթաց թիւերնուս մէջ :

Հայոց ընդհանուր Կ'ըբեմլինի տեսքին գալով , ինչպէս առաջ ալ ըսինք , խառնուրդ մըն է ամենայն ոճոյ Ճարտարապետութեան . եկեղեցեաց նորանոր ձերը , զանգակատանց՝ հին աշտարակներու նման ահեղ բարձրութիւնն , յորոց ոմանք սրածայր էն , ոմանք բոլորաձե , ոմանք ալ հաւեկըթաձե . և միանգամայն որմոց , պատուհաններու , գմբեթներու , վերջապէս ամենայն իրաց միշտ նորատեսիլ ու փոփոխ երեսոյթը մեծ զարմացման մէջ կը ձգեն Ճանապարհորդները . և թէպէտ ամենայն ինչ զուրկ է ՚ի գեղեցկութենէ և ՚ի վսեմութենէ՝ այլ իրենց ասիական և ուսւային բնիկ ահեղակերտ ու զօրեղ տեսլեամբը առ հասարակ եւրոպացւոց նոր և զարմանալի տապաւորութիւն մը կ'ընեն :

Փրանկիսկոս Արակոյ : (Տես երես 152)

Կ'ըբեն ըսինք թէ Կ'ըակոյի գիտնական կնիքն էր պարզութիւն իր բացատրութեանցը մէջ : Երբէք այսչափ առաջ գնացած չեր գիտութեանց ժողո-

վարդական լեզուաւ թարգմանութիւնը , երբէք վերացեալ գաղափարները , մեծախորհուրդ մտածութիւնները այս շափ յստակ հասարակաց աւծե չէին դրուած : Երբէք դասախոսութիւն մը այնչափ ունկընդիր չէր ունեցած ընկերութեան ամէն դասէն , ինչպէս Պ'ըակոյի Բ'արիզու դիտարանին մէջ ըրած դասախոսութիւնները . և երբէք գիտութիւնն առանց նոււաստանալու այս շափ չէր իսոնարհած ամէն աստիճանի իմացականութեանց : Կ'ըակոյի ոճն այնպէս բնական ու այնպէս պարզ էր , և վարդապէտութիւնն այնպիսի կարգաւ , որ անկարելի էր մէյմը անոր խօսիցն առաջին թելն առնելու չհետեւելինչուան վերջն իր ապացուցութեանը , Պ'նհնարին էր ընդդիմանալ իր անողոքելի տրամաբանութեանը , և ըընդունել՝ ի առաջադրութեանէ այն պարզ ու մէկին գաղափարները , որ իր տեսութեանց հիմն կը գնէր :

Կ'ըակոյ իր վայելուց ու արուեստական բացատրութենէ մերկ խօսքովն արմատաքի կը խլէր ամէն մոլորութիւն , և աւելորդապաշտութեան ու նախապաշարման անտեղի ու խառնախոս տեսութեանց՝ կը փոխանակէր բանաւոր և հաստահիմն տեսութիւններ : Եւ գոհ չէր ըլլար առաջին հարեւանցի հայեցուածով մը , առաջին ապացուցութք մը . տրամախորհութեան ուռամբ այնչափ կը բախէր որ մինչև կը խորտակէր այն ամէն կեղեանքն որ կը պատէին քան զամէնն անգամթանձրամիտ իմացականութեանց աշուըները , և մէկ գաղափարէ մը ուրիշ չէր անցնէր , մինչև ապահով ըլլար թէ լաւ հասկըցուեր է զայն , և այսպէս առաջ կը վարեր իր ընթացքը ամենայն վստահութեր : Երբէք մէկ նիւթոյ մը ձեռք չէր զարնէր առանց ապահով ըլլարու առաջուընէ թէ այն գաղափարները որ հիմն պիտի զնէր իր տեսութեանցն ամենուն յայտնի են իբրև Ճմորիտ :

Եւ եթէ Կ'ըակոյ այսպիսի եւանդուն փութով կը պարապէր թարգմանելու զգիտութիւնը ժողովրդական լե-

զուաւ, եթէ կը սիրէր պարզաբանելու տարրական գաղափարները՝ ինչուան լաւ մը փարատէ ամէն մթութիւն որ կը ռնային պատել զանոնք, ըսել չէ թէ գիտութեան խորերը չէր ընկղմած, և թէ այն հանձարներուն բարձրութեանը չէր հասած, որոնց վեմ վերացականութիւններն զգիտութիւնն ստեղծեցին։ Վրակոյի դասախոսութեանց մէջ վայել չարանութեան ու պարզութեան հետ կը փայլնակ խորին վերացեալ տեսութիւններ, հաւասար առաջին կարգի երկրաշափից ու աստեղաբաշխից։

Իսյո Վրակոյ բոլոր կեանքը ընուիրեց ժողովրդական գիտութիւնը բարգաւաճելու։ Իոյն ժամանակին որ իր պարզ ու պերճ խօսքովը քան զամէնն ասստամբ մտաց ալ համոզումն կը բերէր, գիտէր նակ առանձնամնալ իր սենեակը, ուր կը նկատէր լրութեան մէջ բնութեան ամենէն զարմանալի երեսութից զարգացումը, և կը հիացըներ զաշխարհ իր մտածութեանց վսեմութեալ բը. Իշող ու թափանցող միտք մը ունենալով, գիտէր ձանջնալ մէկէն տեսութեան մը պակասութիւնները, բացատրութեան մը անբաւականութիւնը, և շուտ մը ձեռք կը զարնէր փոխանակելու հին տեսութեանց ձշմարտագոյն և փորձառական տեսութիւններ։

Հայեցական գիտութիւնն ալ, որ առանձնաշնորհութիւն ունեցող քանի մը մտաց բաժինն ու ժառանգութիւնն է, զանց ըսրաւ Վրակոյ. բայց իր ամէն քննութեանցը մէջ կը նկատէր միշտ օգտակարութիւն ու գիւղիմացութիւն։ Վիշինդրոց պարապեցաւ որ պարզապէս տեսական յարդ մը ունենան. և նոյն իսկ այս պարագայիս մէջ ալ նպատակ կը դնէր տեսութեանց կատարելագործութիւնը, որ հարկաւորապէս գործնական հետեանաց պիտի առաջնորդեն։

Ոյեւակէտե արուեստիւ աստեղաբաշխ էր Վրակոյ, բայց իր քննութեանցն ասպարէզ առաւելապէս բնաբանութիւնն առաւ։ Եթէ բոլորովին ինքը զինքն աստեղաբաշխութեան տուած ըլլար,

ծայրագոյն կատարելութեան մը հասուցած կ'ըլլար այս գիտութիւնը, սակայն բնաբանութեան մէջ ըրած քննութիւնները մեծ ծառայութիւններ մատուցին աստեղաբաշխութեան։ Երկասիրութեանցը գլխաւոր հիմն ընտրեց բնաբանութեան ամենէն գժուարին մասը՝ տեսաբանութիւնն, որ անհուն վերաբերութիւններ ունի աստեղաբաշխական գիտողութեանց հետ։ Ոկտեալյամէն 1820 մինչև 1830, որ իր կենաց բոլորովին գիտութեան նուիրած շրջանն է, բազմաթիւ քննութիւնները ըրաւ բնեւականութիւն ըսուած լուսոյ յատկութեանը վրայ, որով լուսաւոր ձառագայթներն յետ անդրագառնալու կամ բեկթեկելու մասնաւոր ուղղութիւններ կ'առնուն, և հնարեց բնեառարկա ըսուած գործին, որ տեսաբանութեան փորձերուն մէջ շատ պիտանութիւն ունի, որով քննեց արեւուն լուսնոլորտին բնութիւնը։ Վիրէսնելի հետ ալ փարոսներուն լուսաւորութեն աշխատեցաւ, և ասպիճանաւոր ոսպնաչետ մը շրջաբերութեամբը լցոն մեծամեծ հեռաւորութեանց հասուցին։

Ելեքտրամագնիսութեան ամենէն գեղեցիկ գիւտին հեղինակն ալ Վրակոյ է. մագնիսացումն երկաթի ելեքտրական հոսանքը։ Ելեքտրական բարդի մը հոսանքեր ծայրին երկաթի խարտուքին վրայ ունեցած ազդեցութիւնը տեսնելով, և պողպատէ ասել ներ ելեքտրականազդեցութեամբ միայն մագնիսացընելով, Վրակոյ հաղորդեց իր գիւտն Վիժերի, որ նոյն փորձերը կրկնեց աւելի զօրաւոր բարդերով, և տեսաւ որ հոսանքին ազդեցութիւնը կը բազմապատկուի թէ որ թելը պողպատէ գաւազանին վրայ փաթթուի։

Վագնիսացեալ ասղան խոտորմանն այլայլութեանցը վրայ բազմաթիւ կարեւոր գիտողութիւններ ընելով Վրակոյ, տեսաւ որ այս այլայլութիւնները մեծամեծ հեռաւորութեամբ եղած մագնիսական միրկաց հետ վերաբերութիւններ ունին, և նոր լցոս մը ծագեց մագնիսութեան տեսութեանը։ Դար-

ձեալ ինքն եղաւ առաջին դիտողն այն նմանութեանցն որ ունին իրարու հետ մագնիսի մը ելեքտրական լուսոյն վրայ ըրած ձգողութիւնն ու հիւսիսայգներուն մագնիսայեալ ասղան վրայ տուած ազդեցութիւնը :

Ո՞էտէսրաբանութեան ու երկրագընտիս բնական աշխարհագրութեան վրայ ըրած հետաքրքրական քննութիւններովն ամբողջացուց Արակոյ բընական դիտութեանց վրայ ունեցած երկասիրութիւնները : Տիւլոն բնագիտին հետ ձանցաւ որ Ո՞արիոդի բազմահոչակ օրէնքը , որով կազերուն տարածոցները փոխադարձ համեմատական են իրենց կրած Ճնշմանցը , ոգին վրայ ինչուան 27 մթնոլորտ կը ստուգուի , և օգնեց Պիոյի օդին տեսակարար ծանրութիւնը Ճիշդ չափելու :

Եւ մինչ Արակոյ այս մեծամեծ աշխատութիւնները կը կատարէր , և հըսկայաքայլ կը յառաջացունէր բնաբանութեան ամէն մասունքը , որոնց վրայ իր մտաց աչուլնելն յաւեր էր , միւս կողմանէ ալ նոր մղումն մը կու տար աստեղաբաշխութեան՝ Ճիշդ դիտողութիւններով և երկնային մարմիններէն բխած լուսոյն վրայ քննութիւններ ընելով : Արդէն իր ուսումնական ընթացից սկիզբն ընկերակցութեամբ Պիոյի աշխատեր էր երկրիս ձեւ Ճշդել Ալտանիոյ միջօրէականը չափելով : Աշքէն ալ քանի մը աստեղաց խոտորման վրայ ըրած դիտողութիւնները , արևուն բուրական խաւարմանց ժամանակ տեսնուած մասնաւոր երևութից քննութիւնը , և այս աստեղ մթնոլորտին որոշումը նոր լցու և նոր օր ծագեցին դիտութեան , և ցուցցին միանգամայն թէ լու եղած դիտողութենէ մը ինչ գեղեցիկ հետևանքներ կրնան հանուիլ : Ի՞ո՞ածութեամբ , կամ այն յատկութեամբ որ ունին երկու լուսաւոր ձառագայթներ փոփոխակի եղածանելու երբ մէկմէկու կը հանդիպին մասնաւոր պայմաններով , մէկնեց աստեղաց փողփողումը . և լուսաչափական նուրբ ու Ճիշդ չափմունքներով գտաւ աստեղաց

լուսոյն երագութիւնը , որոնցմէ երկիրս կը հեռանայ կամ կը մօտենայ . ինչպէս նաև որոշեց այլ և այլ գունով ձառագայթից փոխանցութեան երագութիւր :

Արակոյի երկասիրութեանց այս հարեանցի տեսութենէս կ'երեայ ըստ բաւականին անոր մտաց բովանդակ գործոնէութիւնը : Իր զարմանալի գիւտերէն ամէն մէկը բաւական էր մէյմէկ մարդանմահացըննել : Բայց Արակոյ կը համարէր զանոնք իբր երկրորդական բաներ , և իր ձգանցը վրայ այն ժամանակը միայն գոհ կ'ըլլար , երբ կը տեսնէր որ իր նոր վարդապետութիւնը անխախուտ հիմանց վրայ հաստատէր է , և անոր բացատրութիւնն ամէն մոտաց ալ գիւրըմբանելի գործեր է . Այն ամէն գիւտերն որ աստեղաբաշխութեան հետ վերաբերութիւն ունին , բոլորն ալ բացատրէր է Բարիզու դիտարանին մէջ ըրած դասախոսութեանց ժամանակ , և հիմա ալ կը գտուին իր ժողովրական Աստեղաբաշխութեամբ գրոց մէջ ամենայն պարզութեամբ և առանց ցուցակութեան :

Ա ասն զի Արակոյ չափաւոր էր բընութեամբ : Ինչպէտե լաւ կը ձանչնար իր գիտնական յարգը և իր անընդգիմակաց առաւելութիւնը , սակայն ոչ երբէք իր վրայ կը խօսէր , և իր գիւտերն այնպէս կը բացատրէր որ իբր թէ ուրիշի մը ըլլային , և անոնց առաւելութիւններն ու պակասութիւններն հաւասարապէս երևան կը հանէր : Կատօտար իշխանաւորաց հրաւերքներուն պատասխան կու տար միշտ թէ չէր ուզեր զրկել զիազդիա իր գիւտից պըտզէն , և համբաւոյն բարձրագոչ աղաղակները չիւլացուցին հասարակաց լսելիքները , բայց իր չափաւոր ու ծանր բնաւորութեամբը բոլոր հայրենակացն համակրութիւնն իրեն ճգեց :

Արակոյ իր երկայն ընթացիցը մէջ բան մը չիւստարակեց , բաց ՚ի քանի մը ձառերէ ու աեղեկութիւններէ : Ալահութեան ետե Պառալ գիտնականը յանձնառու եղաւ անոր բոլոր գրուածքները կարգաւորելու և տպագրելու , ու

բոնք բազմաթիւ հատորներու մէջ բովանդակուեցան , և այլ և այլ մասունք կը բաժնուին :

ԱԵՆՍՈՒԳՐԱՀԱՆ ԹԵՂԵԿՈՒԾԻԱՆ , որոնց մէջ կը պատմէ Արակոյ այն երեելի մարդկանց վարուց զլխաւոր գործերը , որոնց պարտական է գիտութիւնն իր էութիւնը կամ իր յառաջադիմութիւնները : Պարզ ու վայելու ոճով գրուած են ասոնք , և կը բովանդակեն գիտութեանց շատ մասանցն ամբողջ պատմութիւնը բոլորովին մերկ արուեստական բացարութիւններէ կամ վերացեալ տեսութիւններէ : Դիմուկանին վարուց պատմութիւնը գիտութեան պատմութիւնն է , ընթերցողին սիրու կը բարեխէ երբ կը տեսնէ այն անխոնջ մարդկանց վարանքը կամ քննութիւնները , որոնք ամէն բան զո՞յեցին մարդկութեան բարույն համար : Դատողաց դողդոջուն ընթացիցն ետևէն երթալով , այն մեծամեծ ու վսեմ գիտիցներկայ գտուելով , մարդուս միտքը կը հիանայ ու կը վասի և չգիտեր զովլ վերադասել . այն վսեմ ստեղծմանց հեղինակը , կամ թէ այն որ պատկերի պէս մեր աշացն առջե կը հանէ անոնց բազմաբեղուն պատմութիւնը :

ԱՌԱՏԵՆԱՎՐՈՒԹԵԱՆ Կողմանէ ալ զարմանալի են այս ԿԵՆՍՈՒԳՐԱՀԱՆ ԹԵՂԵԿՈՒԾԻԱՆՆԵՐԸ , որոնք Արակոյի մասցը մէջ ամէն ժամանակի գիտութեան երեելի մարդիկը պիտի բովանդակեին , որպէս զի անոնց վարույն ամբողջութեամբը մարդկային մոտաց յառաջադիմութեան ծայրալիր պատմութիւնը տայ . բայց ժամանակը ըստաւ և չկրցաւ այս մեծ գործս գլուխ հանել : Աակայն Ա ոլգայի , Յիրէնելի , Աւոդի , Դառնոյի , Պայլի , և այլն , վարուց գեղեցիկ տեղեկութիւնները նոր ժամանակաց զլխաւոր գիտից սկզբնաւորութեան պատմութիւնը կը բովանդակեն : Ամէն ժամանակաց առաջին կարգի աստեղաբաշխներուն վարուց տեղեկութիւնները , ինչպէս են Հիպատարքոս , Տիքո-Պրահէ , Դաստեռնիկոս , Դավիլէս , Կիրդն , Հերշէլ , և այլն , աս-

տեղաբաշխութեան պատմութեան համառօտութիւնը կը կազմեն :

Այս ԿԵՆՍՈՒԳՐԱՀԱՆ ԹԵՂԵԿՈՒԾԻԱՆ գրուած է Պատմութիւնն է հութեան իմայ անուամբ գրուածքը , որուն մէջ Արակոյ կը պատմէ իր Կենաց զլխաւոր պատահարները ինչուան ընտրուիլն անդամ ձեմարանին գիտութեանց , ուսկից քաղուած է այս յօդուածիս առաջին մասը :

Ա-սունահան ԹԵՂԵԿՈՒԾԻԱՆ , որոնք կը բովանդակեն Արակոյի բոլոր գիւտերը , ի բաց առեալ աստեղաբաշխութիւնը : Այս տեղեկութիւններն այլ և այլ ձաւեր են շատ տեսակ կարեոր և օգտակար նիւթոց վրայ . պատմութիւն շոգեշարժ մեքենայից , երկաթուղիք , ձայթումն կամ սայից , փարոսք , ամրութիւնք , մթնոլորտական ելեքտրականութեան արգասիքները , և այլն . այս ընդարձակ գործոյս մէջ ամէն բան իր տեղին կը գտնէ , ամէն բան նոր կերպարանք մը կ'առնու ձարտար արուեստագիտիս ձեռացը մէջ , և ոճոյն պարզութիւնն ու վայելութիւնը ամենուն սիրելի կ'ընէ զգիտութիւնը :

Արակոյի այն ամէն գրուածները , որ ըստ ինքեան սակաւաթիւ իմացականութեանց հասանելի են , և որոնք գիտութեան հայեցողական մասին կը պարապին , այն վերացեալ ու գժուարաբացարելի նիւթերը , և այն այլ և այլ լուսաւոր գժուար ըմբռնելի երեսյթները այնպիսի պարզութեան հասած են իր գրչին տակն որ ընթերցողը անդադար ինքն զինքը գիտութեան հեռաւոր սահմանները կը գտնէ : Այս գրուածներն առանձին մաս մը կը կազմեն բազմահատոր՝ Ա-սունահան յիշաբահագիրն և Խառն գիտելին անուամբ :

Հուսկ յետոյ կու գայ Ժողովրդական Ասուղբաշխութիւնն , որ է Աարիզու գիտարանին մէջ ըրած դասախոսութիւններն անայլայլակ , ուր քան զամէնն անգամ ռամիկ գիտողի մը ալքէն երկնային երեսյթ մըն ալ չփախչիր : Հյրկնային շարժաբանութեան ամենէն մթին տեղերը , աստեղաբաշխութեան

քան զամենն անըմբոնելի տեսութիւն ները այս զրոցս մէջ ամենայն փափառելի պարզաբանութեա բացատրուած են :

Այսպիսի են աչա անուանի աստեղաբաշխս երկասիրութիւնները . արդեամբք լի կեանք մը ունեցաւ , և շատ պտղաւէտ ջանք մը :

Բամբակի մշակութիւն :

Այսօրուան օրս ամենուն ծանօթ է ՚ի մանկութենէ բամբակը , և թէ ինչպէս Երրոպիոյ արդի ձեռագործաց զարգացմամբն ամենահարկաւոր վաճառքի նիւթերէն մէկը սեպուած է . թէ պէտ և բամբակենոյն մշակութիր դեռ ինչպէս որ պէտք է ծանուցուած չէ , նոյն իսկ անոնցմէ որ անոր մշակութեանը կը պարապին : Հոս՝ բանուած բամբակին վրայ խօսիլ չէ մեր միտքը որ արդէն յայտնի է ամենուն , այլ կ'ուզենք անոր մշակութեան վրայ քանի մը բան ըսել , որ ըստ բաւականին հետաքրքրական և օգտաշահ է :

Ծանօթ է ամենուն որ բամբակին բոյսը բազմաթել չէ ինչպէս է կանեփինն ու կտաւինը , այլ առոյգ ու կարծր թուփ մըն է որուն փայտն ու կեղեր ամեննեին բանի մը չեն ծառայեր : Իր մետաքսանման խուզուածքը՝ որ գործելով տեսակ տեսակ լաթեր կը շինեն , բոյսին երկրորդական բերքերէն է : Խսկըան մազով մը ծածկուած կ'ըլլայ խոզակը՝ որն որ մասնաւորապէս հարկաւոր է հունտերուն համար : Դալով բոյսին ներքին կազմութեանը , բոլոր վին տարբեր կը գտնանք ուրիշ որ և է մանելի բոյսերէ . ցեղով ալ արդէն կանեփէն և կտաւէն տարբեր է , ու մոլշի տեսակին մէջ կը դասուի . և շատ կը նմանի պատղառ ըսուած հսկայած բոյսին :

Ծաղիկը գրեթէ ճիշդ նման է պարզ

եռաթերթ վարդին ու գոյնը մերթղեղին , մերթ ճերմակ ու մերթ կարմիր կ'ըլլայ , որով ամեննեին մոլոշի տեսակներուն նման է . բաժակը հինգ մասն բաժնուած է : Ծաղիկը դիտման արժանի է , որովհետեւ ասկէ առաջ կու գայ բամբակը . ամէն պարուտակ երեք կամ հինգ սերմնարան ունի , որոնք կը բացուին երբ ծաղկին կոկոնը կը սկսի իր ծանրութեամբը վար ծռիլ . աս կուրիս վրայ պէտք է ըլլայ մշակողին ամենայն խնամքն ու յոյսը :

Եթէ գետինը սաստիկ պարարտ ու խոնաւ ըլլայ , բոյսը շուտով կ'աջի ու ծաղկով կը լեցուի . բայց կոկոնները կը սկսին թափթափիլ . ինչպէս որ կ'ըլլայ շատ անգամ պարտէզներնուս մէջ եղած պտղատու ծառերուն : Խսկ թէ որ գետինը սաստիկ չոր ըլլայ , գրեթէ ամենեին չծաղկիր . դարձեալ շատ տեսակ միջատներէ կը փառաւուի՝ ծլելէն մինչեւ պտղաբերութեան ժամանակը , երբեմն ինչուան այն աստիճանի կը համար որ վրան քաղելու բան չմնար : Ու երջապէս օդոյն բարեխառնութիւնն , արևու կամ անձրեի առաւելութիւնն կամ նուազութիւնը մեծ ազդեցութիւն ունին բամբակին առաջանակ առատութեան և տեսակին լաւութեանը վրայ , և բամբակ մշակողը աւելի արթուն և հսկող պէտք է որ ըլլայ քան զերկրագործը :

Ծրեագարձի տակ երկու անգամ կը քաղուի , մէյմը գեկտեմբերի և մէյմըն ալ ապրիլի մէջ՝ հիւսիսային կիսագնտին վրայ :

Բամբակին քաղելը ամենադիւրին է և ամեննեին արուեստի բան մը չկայ : Ծրդ պարզապէս մէկիկ մէկիկ կը ժողվուի բամբակը իր վրայի հունտերովն հանդերձ՝ միայն տակի պարուտակը կամ թէ ըսենք կշեպը բոյսին վրայ կը ձգուի , ու շաղը առաջանակ գնելով որ լաւ հասունցածները քաղուին :

Հաճոյական և շատ գեղեցիկ տեսարան մըն է բամբակին հասունցած միջոցը տեսնել այն բլուրները որ հեռուէն բոլոր ճերմըկցած , կարծես թէ ոչխարաց անթիւ խումբերով ծածկուած են :